

lige mod Syd. Foran det ligger et stort, halvt offentligt Palme-Anlæg, som strækker sig helt ned til Søen, hvor det ender i en Terrasse med Udsigtsbænke og en Trappe, der fører ned til Promenaden.

Her sad en vindstille Dag i Slutningen af Marts et Selskab af Hotellets Gæster og inspicerede Havet. De var gaaet derned efter den anden Frokost for at raadslaa om en fælles Eftermiddags-Adspredelse; men efter mere end en Times Kaglen paa forskellige Tungemaal var man endnu ikke kommen til noget Resultat. Udenfor Forstrandens yderste Klippeblokke, hvor Brændingen kogte, laa Havet blankt som Metal og vuggede Spejl billedet af Middagssolen og dens Lysbro. Nogle havde derfor foreslaaet en Rotur, saa man engang kunde betragte Kysten ude fra Søen. Andre havde anbefalet at tage til Genua for at se et Par Negerbokser, som optraadte der i et amerikansk Menageri; og der var ogsaa blandt Dagens Forlystelser bleven nævnt en averteret Begravelsesmesse i Domkirken derinde og en Flyveopvisning. I det hele var der saa meget at vælge imellem, at tilsidst Ingen rigtig vidste, hvad han havde Lyst til; og den livlige Raadsforsamling opløstes da ogsaa med det Resultat, at de Fleste gik tilbage til Hotellet for at hvile sig til den store Promenadetime, Klokken tre, naar Musikken spillede.